

Uzroci otklanjanja brige i tuge (Medina)

Hatib: Husejn ibn Abdulaziz Alu Šejh

27. muharrem 1441. po Hidžri / 27. septembar 2019.

Neka je hvaljen Allah, Čije je sve ono na nebesima i sve ono na Zemlji! Hvaljen neka bude i na onome svijetu! On je Mudri i Sveznajući. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Samilosnog, Oprostitelja, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, blistava svjetiljka. Allahu moj smiluj se, spasi i blagoslovi Svoga Poslanika, i njegovu porodicu i ashabe koji su postigli trgovinu koja neće propasti.

O muslimani, oporučujem sebi i vama bogobožnost, ona je Allahova oporuka prvima i potonjima. “Mi smo onima kojima je data Knjiga prije vas, a i vama, već zapovjedili da se bojite Allaha.” (En-Nisa, 131)

O vjernici, dunjaluk ne opstoji u jednom stanju, nego čovjek prolazi kroz stanja tjeskobe i tuge, i etape zabrinutosti i brige, zbog različitih uzroka i u različitim formama, a jedini spas i izlaz u svim tim situacijama je iskreno obraćanje Allahu i poniznost pred Uzvišenim Gospodarom.

Uzvišeni kaže: “Mi dobro znamo da ti je teško u duši zbog onoga što oni govore, zato veličaj Gospodara svoga i hvali Ga, i molitvu obavljaj i sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj!” (El-Hidžr, 97–99)

O muslimani, pokornost Allahu je radost i sreća, a bogobožnost je smiraj i zadovoljstvo, i zato budite pokorni svome Gospodaru, i On će vam dati spas od svake brige, i izlaz iz svake tjeskobe. Uzvišeni kaže: “... a onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći i opskrbit će ga odakle se i ne nada” (Et-Talak, 2–3); “Čestiti će, sigurno, u Džennet” (El-Infitar, 13). Ovo obuhvata užitak srca i radost na dunjaluku, također.

O vjernici, kada vas ophrvaju tmine briga i teškoća, čvrsto se držite Knjige svoga Gospodara, čitajte je, razmišljajte o njenim ajetima i postupajte u skladu s njom. Ona

je svjetlost srca i lijek od svih nedaća. Uzvišeni kaže: "O ljudi, već vam je stigla pouka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima" (Junus, 57); "Reci: 'On je vjernicima uputstvo i lijek'" (Fussilet, 44). Ko svoju dušu obaveže slijeđenjem govora Gospodara, i osvijetli svoje srce njenim svjetlom, oslobodit će se svake brige i tuge.

Kada se nad tvojom dušom nadviju brige, i napadnu tvoje srce, ponizi se pred svojim Gospodarom i pokaži potrebu za Njim, ponizi se pred svojim Stvoriteljem i iskreno Mu se obrati dovom. Uzvišeni kaže: "I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: 'Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!' – odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, milošću Našom, čeljad njegovu i uz njih još toliko i da bude pouka onima koji se Nama klanjaju." (El-Enbija, 83–84)

Ponizi se pred Svemoćnim, istinski i iskreno, svojim jezikom i tijelom, prisutna srca i sa strahopoštovanjem, svojom vanjštinom i nutrinom, i potpuno se predaj, baš onako kako se predaje stvorenje pred Stvoriteljem, i rob pred Gospodarom, s ubjeđenjem da nema utočišta niti spasa osim kod Njega. Uzvišeni kaže: "I Zunnunu se, kada srdit ode i pomisli da ga nećemo kazniti - pa poslije u tminama zavapi: 'Nema Boga, osim Tebe, hvaljen neka si! a ja sam se zaista ogriješio prema sebi!' – odazvasmo i tegobe ga spasismo: eto, tako Mi spasavamo vjernike." (El-Enbija, 87–88)

Potvrđeno je vjerodostojnim putem da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podsticao na učenje ove dove i rekao je da nijedan musliman neće proučiti ovu dovu, za bilo što, a da mu Allah neće uslišiti dovu, i da je ovo jedna od dova koja se uči u nevolji i otklanjanju nedaće, zbog njenih uzvišenih značenja, izražavanja iskrenog vjerovanja u Njegovu jednoću i negiranja svakog nedostatka i nesavršenstva Njemu, i priznanja vlastitih nedostataka, nemoći i neispunjavanja prava Stvoritelja.

Zapravo, nema užitka niti radosti duši osim s potpunim tevhidom – čistom vjerom u Božiju jednoću i ispunjavanjem imanskih dužnosti, potvrđenih Objavom.

Buhari i Muslim bilježe od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, učio u nevolji: "La ilahe illallahul-Azimul-Halimu, la ilahe

illallahu Rabbus-semavati vel-erdi, Rabbul-Aršil-kerim! – Nema boga osim Allaha, Uzvišenog i Blagog! Nema boga osim Allaha, Gospodara nebesa i Zemlje, i Gospodara Arša veličanstvenog!”

Poštovani vjernici! Jedna od Poslanikovih vjerodostojnih dova, kojom se od Allaha traži otklanjanje nevolja i briga, iskazuje poniznost i strahopoštovanje prema Allahu i približava Allahu Njegovim lijepim imenima i savršenim svojstvima, jesu njegove riječi: “La ilahe illallahul-halimul-kerim. Subhanallahi ve tebarakallahu rabbul-aršil azim, vel-hamdulillahi rabbil-alemin! – ” Također, vjerodostojnim putem potvrđeno je da je Poslanik, sallallahu alehi ve sellem, rekao: “Nema nijednog čovjeka kojeg snađe briga i tuga, pa on kaže: ‘Allahumme inni abduke ve ibnu abdike ve ibnu emetike. Nasijeti bi jedike, madin fijje hukmuke, adlun fijje kadauke. Es’eluke bi-kulli ismin huve leke, semmejte bihi nefseke, ev enzeltehu fi kitabike, ev allemtehu ehaden min halkike, ev iste’serte bihi fi ilmil-gajbi indeke, en tedžalel-kur’ane rebia kalbi, ve nure sadri ve dželaē huzni ve zehabe hemmi! – Allahu moj, ja sam rob Tvoj, i sin roba Tvoga, i sin robinje Tvoje. Moj položaj je u Tvojoj ruci, ja sam podložan Tebi i nada mnom se provode propisi Tvoji, pravedna je za mene svaka odluka Tvoja, zato Te molim svim Tvojim imenima, kojima si Sebe nazvao, ili ih u Svojoj Knjizi objavio, ili ih nekom od Svojih stvorenja saopćio, ili ih, pak, zadržao kod Sebe, kao znanje nedokučivog, molim Te da mi Kur’an učiniš proljećem srca moga, svjetlom grudi mojih, razbistrenjem tuge moje i nestankom briga mojih!’, a da Allah neće odagnati njegovu brigu i tugu, i zamijeniti ih radošću.”

Prisutni upitaše: “Allahov Poslaniče, hoćemo li naučiti ovu dovu?” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče im: “Da, svako ko je čuje, trebao bi je naučiti.”

Kako je samo lahko, u današnjem vremenu, naučiti napamet ovu dovu.

Poštovani vjernici! Jedna od Poslanikovih dova, koja čuva i štiti od brige i tuge, prije nego što se dogode, jeste dova: “Allahumme inni euzu bike minel-hemmi vel-hazeni, ve euzu bike minel-adžzi vel-keseli, ve euzu bike minel-džubni vel-buhli, ve euzu bike min galebeted-dejni ve kahrir-ridžali! – Allahu moj, utječem Ti se od brige i tuge, i utječem Ti se od nemoći i lijenosti, i utječem Ti se od ophrvanosti dugom i potčinjenosti ljudima!”

Sve nabrojano uzrok je tuge.

Također, Poslanik je učio i ovu dovu: “Allahu rabbi, la ušriku bihi šej’a! – Allah je moj Gospodar, i nikoga Mu ravnim ne smatram!”, kao i dovu: “Ja Hajju, ja Kajjumu, bi rahmetike nestegisul!”

O muslimani, jedan od najvećih uzroka radosti, slasti, sreće i zadovoljstva je stajanje pred Gospodarom, u namazu, farzu ili nafili, skrušeno, ponizno, sa strahopoštovanjem i osjećajem potrebe prema Silnom i Svemoćnom. Uzvišeni kaže: “Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je, zaista, teško, osim poslušnima.” (El-Bekara, 45)

Buharija bilježi od Ummu Seleme, radijallahu anha, da je rekla: “Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, probudio se jedne noći, pa je rekao: “Subhanallah! – Slavljen neka je Allah! Kakve su se smutnje, iskušenja spustile večeras, i kakve su se riznice otvorile! Probudite se, vlasnice soba! Možda će ona koja je bila odjevena na dunjaluku biti naga na ahiretu.” U drugoj verziji navodi se: “Probudite ih kako bi klanjale.”

U komentaru ovog hadisa Ibn Hadžer je rekao: “U slučaju straha od neke nevolje ili zla preporučuje se požuriti s namazom.”

Muslim bilježi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada neko od vas usnije nešto što prezire, neka ustane i neka klanja.”

To je bila praksa prvih generacija ovog ummeta, kao što se prenosi od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, i drugih ashaba i tabiina.

O muslimani, dobročinstvo, u svim njegovim oblicima, riječima i djelom, a posebno milostinja, ima nevjerovatan učinak u otklanjanju različitih vrsta nevolja i iskušenja. Uzvišeni kaže: “Allah doista nagrađuje one koji milostinju udjeljuju” (Jusuf, 195); “...i dobro činite – Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine” (El-Bekara, 195). Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Djela dobročinstva čuvaju od zle sudbine, tajna milostinja gasi srdžbu Gospodara a održavanje rodbinskih veza produžuje život.” (Taberani, a Bejheki i Munziri kažu da je lanac ovog hadisa dobar i pojačavaju ga druge predaje.)

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Ustrajte, vjernici, u pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku, činite dobra djela, požurite s dobrom, izvršavajte farzove i ostala pobožna djela, postići ćete sreću i spas. Uzvišeni kaže: "Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili." (En-Nahl, 97)

Jedan od važnih uzroka duševnog smiraja i otklanjanja nevolja jeste donositi mnoštvo salavata na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Allahu moj spasi, smiluj se i blagoslovi našeg miljenika, vjerovjesnika i radost naših očiju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i blagoslovi njegovu porodicu i ashabe i sve one koji ih slijede u dobročinstvu do Sudnjeg dana.

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

